

ster det så 16 mio. kr. Altså, der er dog et vist spring imellem de her to tal.

Jeg kunne så spørge: Hvis nu vi får det yderligere ned – der er jo lang tid til den 27. september, og jeg vil gøre en indsats for at få statsministeren til at se det fornuftige i det her forslag – hvor langt ned skal vi så i pris, for at statsministeren vil holde op med at afvise det her forslag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Som jeg har sagt lige fra begyndelsen, handler det ikke om prisen. Under alle omstændigheder synes jeg, at det er forkert, at man prøver at tvinge en bog ind i huset hos folk, der ikke ønsker det, hvorimod der selvfølgelig skal være fuldstændig fri adgang til, at alle, der ønsker den, kan få den gratis. Og sådan er det også tilrettelagt. Den ligger på landets posthuse og biblioteker, og hr. Morten Messerschmidt kan selv gå ned på det nærmeste posthus, jeg tror, det er Købmagergades Posthus, og se: Der ligger den, der kan hr. Morten Messerschmidt få den gratis, og det kan alle andre også.

På de allermindste postkontorer er der faktisk slet ikke plads til, at den kan ligge, men så er der lavet bestillingssedler, som man fuldstændig portofrit, altså gratis, kan sende ind, og så kan man få den sendt, så kommer den øjeblikkelig helt gratis uden omkostninger for nogen.

Så er det i øvrigt sådan, at 80 pct. af befolkningen vel har adgang til internettet, og for dem, der foretrækker den elektroniske form, kan man så også få den den vej, helt uden papir.

Så der er alle muligheder for, at alle, der vil, kan få traktaten, kan læse den uden en eneste krone i omkostning. Det synes vi er den rigtige måde at gøre det på.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes altså ikke, at der er den helt store konsistens i det, som statsministeren siger, for det her med, at man vil tvinge den ind ad folks brevsprækker og sådan nogle ting, har statsministerens forgængere jo gjort. F.eks. da man stemte om revisionen af grundloven 1953. Da tvang man den med djævlens vold og magt ind ad folks brevsprækker, fordi man altså på det tidspunkt syntes, det var helt centralt, at folk vidste, hvad det var, de stemte om, at det altså var en ændring af den danske grundlov, af den danske samfundsmodel. Og det er jo præcis det, vi står over for her også.

Det, forfatningen handler om, er, om Danmark skal reguleres fra Folketinget, fra denne

her sal, eller om det skal reguleres fra Bruxelles. Det er altså et ganske stort magtskifte, vi står over for. Og det er vel fuldstændig på højde med 1953, om man laver en grundlovsændring, eller om man indfører en forfatning for Europa. De to ting må vel være lige.

Kl. 13.40

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, nu slap katten så ud af sækken. Her blev det jo så tydeliggjort, at det, hr. Morten Messerschmidt er ude efter, slet ikke er debatten om at sende traktaten ud til alle, men på en eller anden måde at få luft til sin påstand om, at den nye EU-traktat i virkeligheden ophæver den danske grundlov. Og det er jo mildest talt, må vi sige, skræmmekampagne fra nejsiden, at den nye traktat skulle ophæve grundloven. Sådan er det selvfølgelig ikke.

Jeg har sagt det flere gange før, og jeg gentager det gerne. Det står oven i købet i den nye traktat, at EU selvfølgelig – det er en selvfølge, men det er da godt, det nu står der – skal respektere de enkelte landes forfatninger, dvs. også den danske grundlov.

Så den påstand, som hr. Morten Messerschmidt her kommer med, savner fuldstændig bund i virkeligheden.

Formanden:

Så er det hr. Rune Lund som medspørger.

Rune Lund (EL):

Lige inden jeg stiller mit spørgsmål, bliver jeg nødt til at kommentere det sidste, for EU-rettens forrang bliver nu altså skrevet ind i EU-forfatningen, den kommende grundlov for EU, så det er ikke rigtigt, hvad statsministeren siger.

Men hvad angår udsendelse af EU-forfatningen, har vi jo diskuteret det her før. Det er jo ikke første gang, vi står henede og diskuterer det. Sidst, vi bl.a. diskuterede det, var den 30. marts, hvor jeg, da statsministeren sagde, at det her ville koste omkring 150 mio. kr., sagde, at jeg mente, man kunne gøre det for omkring 20 mio. kr. Så sagde statsministeren: Det kan overhovedet ikke lade sig gøre for 20 mio. kr., og senere: For det første må jeg fuldstændig afvise tallet 20 mio. kr. Det er fuldstændig forrykt, det kan slet ikke lade sig gøre.

Jeg syntes nu ikke, det var så forrykt. Og det viser sig også, at det kan gøres endnu billigere end 20 mio. kr. Så er vi ikke snart kommet dertil, hvor undskyldningerne for ikke at sende den ud